

— Че да носишъ така едно дърво, не е ли сжщинска играчка за дѣца? — каза шивачътъ,

Но гигантътъ току що бѣ повървѣлъ малко съ тежкия си товаръ и извика:

„Нито крачка не мога да прѣстѣпя вече, чувешъ ли? Ще пусна дървото!“

При тѣзи думи шивачътъ скокна тихичко на земята, подхвана дървото съ двѣ ржцѣ и извика: „Ето на, че не си много силенъ, като не можешъ да носишъ едно дърво!“

Тѣ напуснаха джбътъ и продължиха заедно пѣтя си. Вървѣха що вървѣха и стигнаха до една череша, отрупана съ зрѣли плодове. Гигантътъ достигна най-високия клонъ, наведе го и го подаде въ ржцѣтѣ на шивача, като му каза да яде колкото иска. Но младиятъ човѣкъ нѣмаше такава сила да удържи голѣмиятъ клонъ; клонътъ се изправи, като отнесе и него високо въ въздуха. Той падна отъ другата страна на черешата безъ да се поврѣди.